

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M im@im.dk
W www.im.dk

Folketingets Sundhedsudvalg

Dato: 19. januar 2011
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMENR
Sags nr.: 1100553
Dok nr.: 411903

Folketingets Sundhedsudvalg har den 11. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 348 (Alm. del) til indenrigs- og sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 348:

"Vil ministeren sikre, at med overenskomsten med speciallæger, at patienter vil komme til i den række følge, de er henvist efter, uanset om det er privat eller via sundhedsforsikring?"

Svar:

Det fremgår af § 56 i overenskomsten om speciallægehjælp, at lægens beskæftigelse ved siden af overenskomstopgaverne ikke bør have hverken tidsmæssige eller indholdsmæssige konsekvenser for udførelsen af opgaver under overenskomsten.

Samtidig er der fastlagt en nedre omsætningsgrænse for fuldtidspraksis for de fleste praksisspecialer, som sikrer en vis aktivitet for det offentlige hos den enkelte speciallæge med overenskomst. Jeg bemærker i den forbindelse, at ca. 90 pct. af alle speciallægepraksis er fuldtidspraksis.

Samtidig har overenskomstparterne i 2004 fastsat "Ethiske retningslinjer for praktiserende lægers beskæftigelse ved siden af sygesikringsoverenskomsten". Retningslinjerne tilsiger bl.a., at praktiserende speciallæger ved lange ventetider skal vejlede patienterne om deres behandlingsmuligheder andre steder i det offentligt finansierede sundhedsvæsen.

Begge overenskomstparter - regionerne og Foreningen af Speciallæger - har entydigt meldt ud, at disse bestemmelser og retningslinjer selvfølgelig skal overholdes.

Herudover har parterne i efteråret 2010 udarbejdet en omkostnings- og indtjningsundersøgelse i speciallægepraksis. Undersøgelsen viser, at de praktiserende speciallæger i gennemsnit arbejder 43 timer om ugen for den offentlige sygesikring, hvilket er mere end en normal fuldtidsbeskæftigelse.

Jeg bemærker i den forbindelse, at den offentligt betalte aktivitet i speciallægepraksis har været stigende i de seneste år, bl.a. som følge af en lempelse af knækgrænserne i overenskomsten.

Men overenskomsten regulerer alene den overenskomstdækkede aktivitet. Speciallægerne kan herudover også behandle patienter på et andet grundlag. Det gælder f.eks. patienter med en privat sundhedsforsikring, mens andre har

indgået aftale om behandling af offentligt henviste patienter under det udvidede frie sygehusvalg.

De praktiserende speciallæger medvirker således til, at der samlet set behandles flere patienter i det danske sundhedsvæsen. Og så længe speciallægerne lever op til deres forpligtelser over for det offentlige i overenskomsten, er der ikke grundlag for at lægge begrænsninger for, hvad de i øvrigt benytter deres tid til.

Med venlig hilsen

Bertel Haarder / Emil Niragira Rasmussen